

som nu ved den Ordning, der er truffet, ikke paa anden Maade kan blive ordentlig betjent, og Landstingets Udvalg samme Aar, som behandlede dette Spørgsmaal, rørte ogsaa ved denne Sag og siger bl. a. i sin Betænkning: „Naar der under Lovforslagets 1ste Behandling er bleven rejst Spørgsmaal om at optage en Tverbane mellem Slagelse—Børslev Banen til et østligt Punkt paa Nordvestbanen (Tølløse), da vil Udvalget ikke bestride, at der føles Trang til en saadan Bane, men det formener, at Spørgsmaal om Anlæg af en saadan Bane, der da maatte anlægges som Privatbane, maatte være forbeholdt Fremtiden“. Man vil altsaa ikke tage dette Baneanlæg op som Statsbane i Forbindelse med Statsbanen fra Slagelse til Børslev, men man vil ikke bestride, at der kunde være Trang til en saadan Bane, og udtaler, at den maatte komme senere som en Privatbane. Men det forekommer mig nu, at denne Fremtid er kommen, efter at der er rejst Spørgsmaal om saa omfattende Anlæg af Privatbaner rundt omkring i Landet, som Tilfældet nu er. Jeg skal endnu kun tilføje med Hensyn til denne Sags Historie, at den ærede vedkommende Minister gentagne Gange har udtalt, at han ikke havde noget imod dette Anlæg: Tølløse—Høng. For et Par Aar siden blev der i det andet Ting indbragt et Lovforslag om at anlægge denne Bane og jøre den helt ud til Bæltet. Dette sidste Stykke fra Høng ud til Bæltet modsatte Ministeren sig, medens han erklærede, at han ikke havde noget mod det andet Stykke; det var bleven undersøgt af Regeringens sagkyndige, og det kunde han tiltræde. Det udtalte den ærede Minister i f. Eks. den 23de Februar 1890 i Folketinget, og han gentog det den 22de Marts 1892, da det samme Spørgsmaal var for. Jeg mener derfor, at naar man nu her tager Beslutning om at anlægge omtrent 30 Privatbaner i forskellige Egne af Landet, Baner, som for en stor Del ere komne meget hurtigt op, og som for en stor Del kun ere bleven ganske løseligt undersøgte, Baner, som i mange Tilfælde kun er lidet og kort forberedte — vilde det forekomme mig højst besynderligt, om Landstinget satte netop denne Bane ud, som er en af dem, der har den længste Historie, og som gentagne Gange har været omtalt og været

forudsat her i Tinget og her i Rigsdagen. Jeg tror da ogsaa, at hvilken Beslutning Landstinget end i dette Tilfælde kan komme til, vil man efter den Afstemning, her har fundet Sted i Fjor, ganske sikkert ikke kunne undgaa at komme til et Baneanlæg, der ogsaa vil betjene denne Del af Holbækt Amt. Jeg tror, at det vilde være højst naturligt, om man, samtidig med at man vedtog alle disse Baner rundt omkring i Landet, optog dette Forslag. Jeg anbefaler at gøre det; men for saa vidt det høje Ting ikke maatte være tilbøjeligt til at gøre det nu, har jeg den sikre Forvisning, at dette Spørgsmaal vil kunne komme igen og senere finde sin Løsning.

Madsen-Mygdal: Den ærede Ordfører begyndte efter min Formenting i Gaar fra den rigtige Ende, naar han begyndte med Spørgsmaalet om, hvor Pengene skulde komme fra til alle de Jærnaneanlæg, som indeholdes i det foreliggende Lovforslag. Det er for mig en glædelig Modsatning til, hvad vi i Fjor hørte fra en anden æret Ordfører, som under Sagens Behandling sagde — ja jeg tror endog saa, det var under Sagens 3dje Behandling i det andet Ting — at det Spørgsmaal ikke vedkom os, Spørgsmaalet om, hvor Pengene skulde komme fra. Jeg tror nok, det forholder sig saaledes, at naar vi staa over for et saa stort finansielt Foretagende som det, her ligger for, maa Nr. 1 blive: Spørgsmaalet om, hvor Pengene skulde komme fra, og jeg skal derfor følge Ordføreren's Eksempel og begynde her. Den ærede Ordfører sabnede et Forslag fra min Side i Retning af, hvor Pengene skulde komme fra. Han syntes at anerkende, at jeg er enig med det øvrige Udvalg i, at der maatte have tilbørlig Sikkerhed for, at Statskassen kunde afse de Beløb, der krævedes uden at gaa andre berettigede Formaal for nær, men som sagt, han syntes at favne et bestemt Forslag i den Henseende fra min Side. Jeg skal dertil sige, som jeg kortelig har udtalt i Betænkningen, at jeg ikke anser det for nødvendigt at stille et saadant Forslag. Dernæst forekommer det mig, at det vil være temmelig vanskeligt til et Forslag som dette at stille et Forslag om en bestemt finansiell Grænse for hvert enkelt Aar, al den Stund ingen af os er i Stand